ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Energetika v ČR

Pohled Energetického regulačního úřadu

Ing. Vladimír Vlk, člen Rady

22. 10. 2018

Energetika je jednou z klíčových a strategických oblastí ovlivňující životní podmínky a rozhoduje o celkovém vývoji a rozvoji národního hospodářství včetně struktury měst a obcí. Rozvoj energetiky 21. století musí být založen na principu udržitelnosti, který vychází z uspokojování sociálních a ekonomických potřeb lidí při plném respektování objektivních environmentálních limitů. Energetický regulační úřad musí ve své činnosti nezbytně reagovat na prováděné legislativní změny s cílem eliminování negativních ekonomických dopadů na konečného spotřebitele.

Základní pohled na energetiku v ČR

Obecně je třeba vnímat energetiku jako jednu z klíčových oblastí, která ovlivňuje životní podmínky lidí, rozvoj národního hospodářství a rozhoduje o celkovém vývoji společnosti každého státu. Energetika je tedy strategické odvětví, které si zasluhuje maximální pozornost bez ohledu na to, která strana/strany momentálně tvoří vládu.

Příprava aktuálně platné Státní energetické koncepce ČR (dále jen SEK) trvala několik let, prošla stovkami odborných debat a je odbornou veřejností vnímána jako dobrý kompromis, který je základem pro další směřování energetického sektoru v ČR.

SEK udává předpokládaný energetický mix v roce 2040 formou koridorů, ať již jde o primární energetické zdroje nebo hrubou výrobu elektřiny. Z těchto údajů je patrné, že by měly jaderné zdroje z podstatné části nahradit hnědé a černé uhlí, a že by mělo docházet k nárůstu využívání obnovitelných zdrojů energie. V této souvislosti je potřeba zdůraznit, že **zvyšování podílu jaderné energetiky** jakožto bezemisní technologie je v podmínkách ČR zásadní pro naplňování evropských klimatických cílů.

Obnovitelné zdroje energie představují určitou alternativu, se kterou je nutné v energetickém mixu počítat. ČR však bohužel nemá příznivé klimatické podmínky pro masivnější využívání energie větru a slunce, a nemá zároveň významné zdroje vodní ani geotermální energie. To je v oblasti OZE naše konkurenční nevýhoda oproti přímořským nebo jižním státům EU. V odborné komunitě se proto v podmínkách ČR hovoří o maximálním podílu vyrobené energie z obnovitelných zdrojů ke konečné spotřebě elektrické energie v rozmezí 18% až 20 %.

Evropská klimaticko-energetická politika

Sektor energetiky prochází v posledních letech dynamickým vývojem a ukazuje se, že rozhodující vliv na jeho další směřování budou mít faktory stojící mimo ČR. Na konci roku 2016 představila Evropská komise tzv. zimní legislativní balíček, který v zásadě představuje „energetickou revoluci v Evropě" a do značné míry nabourává stávající pravidlo suverenity každého členského státu EU - právo stanovit si svůj vlastní energetický mix.

Stručné shrnutí navrhovaných změn je výstižně obsaženo v podkladovém materiálu MPO. V této souvislosti lze konstatovat, že schválené pozice ČR pro vyjednávání o jednotlivých navrhovaných předpisech jsou vyvážené a zohledňují priority ČR i energetického sektoru.

Dále uvádím některé příklady návrhů, které mohou mít negativní dopad na energetický sektor ČR:

Zvýšení cíle pro energetickou účinnost – Rada EU podporuje cíl na úrovni 27 %, a aby byl nezávazný, EK navrhovala 30 % a EP má ještě vyšší politickou ambici a navrhuje nárůst až

na 35 % - je potřeba si uvědomit, že v konečném důsledku tyto politické ambice bude muset někdo zaplatit. Například Svaz průmyslu a dopravy ČR varuje před dodatečnými náklady pro ČR a naše firmy na dosažení těchto cílů v řádu stamiliard korun.

Zvýšení cíle pro podíl energie z OZE na hrubé konečné spotřebě do roku 2030 z 20 % na minimálně 27 %, včetně lineární trajektorie pro dosažení tohoto cíle – v případě neplnění cílů mají být uplatňovány sankce – návrh vůbec nezohledňuje fakt, že každý členský stát EU má jiné klimaticko-geografické podmínky a tím i jiný potenciál pro využívání OZE, jsou zde jiné podmínky povolovacích procesů, apod. Navíc je zřejmé, že bez masivní finanční podpory k dalšímu rozvoji OZE stejně docházet nebude. V kontextu našich dosavadních zkušeností s podporou OZE, zejména fotovoltaických elektráren v minulosti, bude nezbytně nutné koordinovat jejich realizaci s územními energetickými koncepcemi, které se musí posuzovat jak z ekonomického hlediska, tak i vlivu na životní prostředí. Pokud Česká republika přistoupí na výše uvedené podmínky stanovené v „Zimním balíčku", dostaneme se předem do nesplnitelného pásma s dalším dopadem na nárůst

Naplňování Národního akčního plánu rozvoje jaderné energetiky (NAP JE)

NAP JE navazuje na schválenou Státní energetickou koncepci ČR a představuje určitý „prováděcí plán" směřující k vyššímu využívání jaderné energie pro výrobu elektřiny a využití odpadního tepla z jaderných elektráren. S ohledem na to, jak budou postupně odstavovány uhelné zdroje (v nejbližších letech se uvažuje např. o odstavení elektrárny Prunéřov I, Ledvice 2, Mělník III a Hodonín; po roce 2020 do roku 2025 elektrárny Ledvice 3 a 4, Mělník II, Počerady a Tisová II; a následně i další), nemá ČR jinou reálnou alternativu, než budovat nové jaderné zdroje, tedy pokud nechceme zvyšovat naši dovozní závislost. Jedinou alternativou k jaderným zdrojům jsou plynové elektrárny, které však nezajistí plnění cíle snižování emisí CO_2 a zároveň zvýší naši závislost na dovozu plynu z Ruska. **Je tedy ve strategickém zájmu ČR zahájit přípravu výstavby nových jaderných zdrojů co nejdříve.**

Přestože byla provedena řada analýz, proběhly stovky jednání, jsme bohužel v zásadě stále na začátku. Přestože politická reprezentace říká (včetně současné vlády i té případné budoucí koaliční – viz obě programová prohlášení), že *„výroba elektrické energie bude zajištěna mixem zdrojů založeným na rostoucím podílu jaderné energetiky"*, chybí jasný konsensus, jakým způsobem výstavbu nových bloků financovat a kdo ponese riziko, že tato obří investice nebude rentabilní.

V předchozím období byla vedena diskuse o řadě možných investorských modelů, způsobech financování, možnostech výběru dodavatele NJZ, fakticky je však zřejmé, že bez účasti státu se u nás žádné nové bloky jaderných elektráren nepostaví. Vláda, s ohledem na minoritní akcionáře, nemůže vedení ČEZ výstavbu NJZ nařídit. Zbývá tedy možnost, že by

investorem byl stát – a to ať již prostřednictvím odkoupení stávajících dceřiných společností ČEZ, a.s., které byly pro účely výstavby NJZ v minulosti vytvořeny, nebo odkoupením části ČEZ, a.s. (tzv. transformace). Náklady pak ponesou stejně spotřebitelé, buďto přímo v cenách za elektřinu, nebo nepřímo všichni daňoví poplatníci ze státního rozpočtu.

Kvůli chybějícím garancím ze strany státu musel být v roce 2014 zrušen tendr na výstavbu bloků v Temelíně, a obávám se, že ani současná politická reprezentace nebude podobného rozhodnutí schopna. Bohužel tato nerozhodnost také narušuje důvěryhodnost ČR v očích nejen potenciálních zahraničních partnerů, ale i občanů.

Možnost zavedení kapacitních mechanismů

Zavádění kapacitních mechanismů může být jedním z kroků jak v tom kterém státě obnovit potřebnou skladbu energetických zdrojů – zdrojová přiměřenost, která se s rozvojem OZE zásadně mění. V zásadě se jedná o podpůrná finanční schémata provozovatelům energetických zdrojů za poskytování potřebné kapacity. Fakticky však každý takovýto „administrativně – dotační" zásah může způsobit narušení tržního prostředí a může vést k destabilizaci vnitřního trhu s energií celé EU.

S ohledem na to, že podle informací ČEPS někdy okolo roku 2025 již nebude výkonová bilance vyrovnaná, a některé okolní státy (SRN, Polsko) takové kapacitní mechanismy již zavedly, byla zahájena diskuse o případném zavedení tohoto mechanismu i v ČR. Je možné, že bude pro ČR výhodné vytvářet kapacitní mechanismy ve strategických rezervách, ale na to musí dát odpovědi skutečně expertní jednání a hloubkové analýzy. Zavedení kapacitního mechanismu ve strategických rezervách je přijatelný i pro ERÚ, jehož úkolem kontrolovat regulované ceny elektrické energie. V současné době ERÚ připravuje analýzu dopadů na regulované ceny elektrické energie při uplatnění výše uvedených kapacitních mechanismů.

Diskuse o nové tarifní struktuře

Na začátku roku 2016 představil Energetický regulační úřad návrh nové tarifní struktury v ČR, která nově určovala složky regulovaných cen a zároveň navyšovala váhu fixní části ceny v porovnání s variabilní částí síťových poplatků. Snižovala se tak závislost regulované platby za elektřinu na odebraném množství a naopak se zvyšovala závislost na rezervovaném příkonu. Smyslem této změny mělo být spravedlivější a transparentnější rozdělení nákladů v návaznosti na probíhající změny v energetice.

Navrhovaný systém se však setkal s poměrně radikální a částečně oprávněnou kritikou veřejnosti i politické reprezentace a tehdejší předsedkyně se proto rozhodla zavedení nového systému odložit. Tehdy se hovořilo o odkladu 2 roky s tím, že se připraví nový, sociálně citlivější návrh, kdy náklady na provoz stávajícího energetického systému i jeho nutnou

modernizaci budou spravedlivěji rozděleny mezi výrobce, distributory a spotřebitele. Přestože tarifní struktura patří do výlučné kompetence ERÚ, je na místě se ptát i MPO, zda se nová tarifní struktura připravuje a zda bude reagovat na oprávněné výhrady z roku 2016.

V kontextu výše uvedených úvah ERÚ v 01/2018 přikročilo k přípravným pracím na změně tarifní struktury v elektroenergetice. Důvodem pro změnu tarifní struktury je chybějící motivace pro účastníky trhu s elektřinou k racionalizaci požadavků na zajištění služeb distribuční soustavy a nedostatečně adresná alokace nákladů na jednotlivé účastníky trhu s elektřinou. Náklady na měření a fakturaci se mezi účastníky trhu významně liší v závislosti na použitém způsobu měření, ceny však tyto rozdíly nereflektují. Dále jsou náklady na hladině nízkého napětí také téměř ze 70 % alokovány do ceny za distribuované množství, přestože je většina nákladů na zajišťování distribuce elektřiny fixního charakteru. Dělení nákladů na zajištění distribuce elektřiny do jednotlivých distribučních sazeb na hladině nízkého napětí vychází z historického modelu, který je nutné také revidovat, aby toto rozdělení bylo transparentní a odůvodnitelné i v současné době.

Cílem je vytvoření tarifní struktury, která bude motivovat účastníky trhu k racionalizaci svých požadavků na zajištění služeb elektrizační soustavy, zajistí spravedlivější alokaci nákladů do cen zajišťování distribuce a přenosu elektřiny. Dále musí být tarifní struktura transparentní a odůvodnitelná a zajistit efektivní rozvoj soustav vytvořením prostoru pro přesun investic od navyšování kapacity soustav k investicím do moderních technologií.

Naplnění cílů by mělo být dosaženo úpravou jednotky pro alokaci upravených povolených výnosů vztažených na výkonovou složku, zavedením vztažné jednotky pro alokaci upravených povolených výnosů souvisejících s měřením a fakturaci a úpravou struktury distribučních sazeb na hladině nízkého napětí. V rámci změn tarifní struktury dojde pouze ke změnám cen zajišťování distribuce elektřiny, ostatní regulované ceny nejsou předmětem této změny tarifní struktury.

Změna tarifní struktury nepřinese změnu upravených povolených výnosů (dále jen UPV) provozovatelů soustav, výše UPV je dána Zásadami cenové regulace. Naopak by mělo docházet ke snižování potřebných investic do zvyšování kapacity distribučních soustav a umožnění přesunout prostředky na investice do moderních technologií, které budou v následujících letech nutné. Pokud by se změna tarifní struktury neuskutečnila, mohlo by dojít v rámci distribučních soustav k současným investicím do zvyšování kapacity i moderních technologií, což by mohlo vést k tlakům na zvýšení cen zajišťování distribuce elektřiny pro zákazníky.

Úprava jednotky pro alokaci upravených povolených výnosů na hladinách vvn a vn, vztažených na výkonovou složku, a zavedení ceny za místo připojení související s měřením a fakturací (v plném rozsahu pouze pro hladiny vvn a vn, nn ve velmi omezeném rozsahu) by

mohlo vstoupit v platnost okolo roku 2022. Implementace změn tarifní struktury na hladině nn (včetně implementace ceny za místo připojení v plném rozsahu) bude záviset na konečné podobě změny tarifní struktury a úrovně penetrace měření, které bude registrovat potřebné parametry odběru zákazníka. V závislosti na konečném stavu změny tarifní struktury bude vytvořen harmonogram postupné implementace pro hladinu nn tak, aby byly omezeny výrazné meziroční změny na zákazníky připojené na napěťové hladině nn.

Součástí kulatých stolů (skupiny, v rámci které budou konzultovány jednotlivé výstupy pracovní skupiny) jsou zástupci provozovatelů soustav, ministerstev, Úřadu vlády, dodavatelů elektřiny, sdružení spotřebitelů či ekologických sdružení, aby byla zajištěna nejvyšší možná transparentnost a zohledněny případné připomínky a náměty na úpravy tarifní struktury ještě před konzultačním procesem. Kulaté stoly budou předkládat podněty na změnu tarifní struktury pracovní skupině. Pracovní skupina je pak tvořena zástupci ERÚ, provozovatelů soustav a MPO, kdy tito účastníci budou moci pracovat s chráněnými informacemi podle energetického zákona.

Stručný harmonogram změny tarifní struktury dle podkladů ERÚ je uveden na následujícím obrázku.

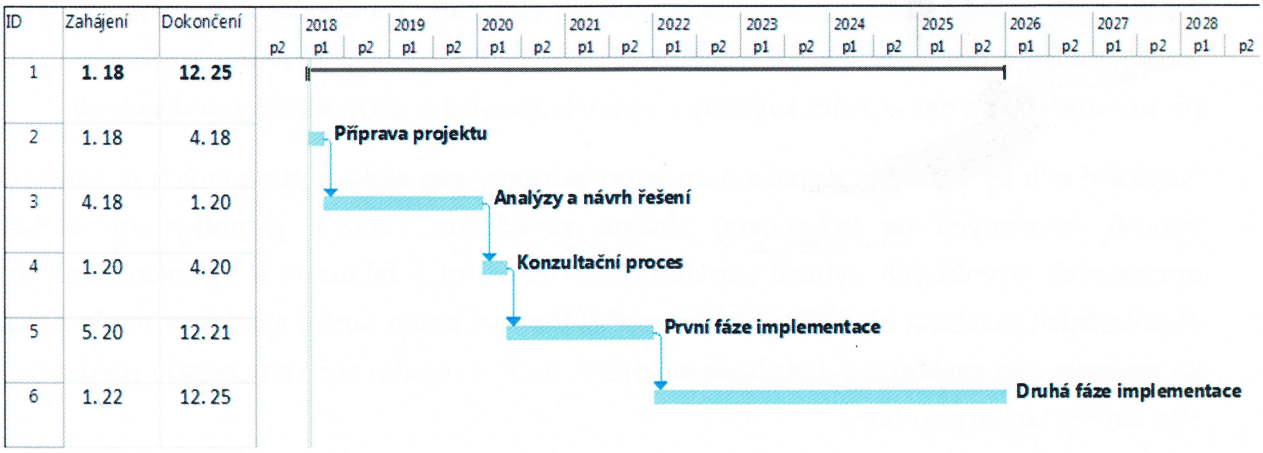

Zavedení mechanismu kontroly přiměřenosti podpory elektřiny z POZE

MPO v loňském roce připravilo materiál pro vládu „Závazky na zavedení mechanismu kontroly přiměřenosti podpory elektřiny z POZE", který reaguje na vydaná notifikační rozhodnutí EK k jednotlivým podporám OZE v ČR. Smyslem zavedení tohoto mechanismu bylo zjistit, zda nedocházelo nebo nedochází při poskytování podpory OZE k možné překompenzaci, a v případě že ano, pak vhodnými opatřeními tuto nadměrnou podporu eliminovat. Typicky mohlo docházet k překompenzaci především kvůli souběhu podpory elektřiny z OZE s jinou provozní nebo investiční podporou. V našem případě bude nezbytné

z pohledu ERÚ přetransformovat povinný výkup elektrické energie na zelené bonusy tak, aby obchodníci reflektovali pohyb cen silové elektřiny.

Zavedení mechanismu překompenzace nutně vyžaduje legislativní změny a to zejména novelu zákona o POZE a energetického zákona – definice práv a povinností jednotlivých subjektů, působnost jednotlivých subjektů (SEI, ERÚ, MPO, OTE), kompetence k provádění kontrol, apod. Jak jsou daleko práce na těchto úkolech je potřeba ověřit v rámci diskuse s ministryní Ing. Martou Novákovou.

Otázka dalšího rozvoje OZE

Obnovitelné zdroje energie představují určitou alternativu, se kterou je nutné v energetickém mixu i do budoucna počítat. Jejich realizace je určena nejvhodnějšími podmínkami v daných lokalitách s uplatněním v komunální sféře v rámci diverzifikace energetického systému. K tomuto procesu je nutné stanovit možné potenciály a jejich reálné využití za splnění podmínek ochrany přírody a krajiny s přihlédnutím jak na ekonomickou, tak i technickou efektivitu. Důležitým nástrojem k této problematice je nezbytně nutné zavést povinnost vypracování „Územní energetické koncepce", která je definována v § 4 zákona č. 406/2000 Sb. ve znění pozdějších změn, na obce s rozšířenou působností. V současné době výše uvedený zákon uplatňuje povinnost vypracovávání koncepcí na úrovních krajů. Rovněž bude nezbytně nutné energetickou systematizaci aplikovat do „Zásad územní rozvoje". Tímto opatřením se zamezí nekontrolovatelnému rozvoji obnovitelných zdrojů, který v současné době přináší nejen ekonomickou zátěž obyvatelstva, ale i prodlužování povolovacích procesů k jejich realizaci[1]. Z hlediska životního prostředí se jedná o proces posuzování vlivu na životní prostředí podle zákona č. 100/2000 Sb., ve znění pozdějších změn. U strategických dokumentů se jedná o tzv. proces SEA.

Vnímání sektoru obnovitelných zdrojů je bohužel také zatíženo vysokými náklady, které občané, firmy a stát na jejich podporu každoročně vynakládají. Jen pro rok 2017 činily celkové náklady na podporu OZE neuvěřitelných **cca 46 mld. Kč** (cca 26 mld. Kč ze státního rozpočtu, cca 20 mld. Kč od občanů a firem v cenách el. energie).

Posílení role OZE v energetickém mixu výroby předpokládá zvýšení podílu ze současných cca 10% na úroveň nad 20% do roku 2040 (a to nepočítám daleko vyšší ambiciózní cíle EU). Za současných podmínek jsou nově postavené OZE ekonomicky nerentabilní, a bez dotační podpory státu se v masivnějším měřítku nedá jejich rozvoj očekávat.

---

[1] Příkladem nesystémového opatření je rozvoj fotovoltaických elektráren na volných zemědělských plochách bez ohledu na potenciál využitelnosti v období 2008 až 2010.

Jistě, přiměřená podpora rozvoje obnovitelných zdrojů má svoje opodstatnění, nicméně zvýhodnění jakéhokoliv energetického zdroje nesmí nepřiměřeně zatěžovat konečnou cenu elektrické energie pro spotřebitele. Jako možnou cestu lze uvažovat například o zavedení systému aukcí nebo tendrů na předem stanovenou novou kapacitu. Tento systém byl zaveden např. v SRN, a bylo by proto vhodné se v tomto kontextu poučit z jejich zkušeností a vyvarovat se případných chyb. V letošním roce v SRN proběhla společná aukce onshore větrných elektráren a fotovoltaických elektráren přineslo pouze snížení cen z fotovoltaických zdrojů. Výsledky německých aukcí pro onshore větrné elektrárny zatím směřují k velmi podobným cenám, jakých by pravděpodobně bylo dosaženo při zachování původního systému podpory pomocí pevně daných výkupních cen.

K systematizaci obnovitelných zdrojů energie je nutné splnit následující podmínky:

- vytvoření systému diverzifikované energetiky v komunální sféře,
- analyzovat současný potenciál podle jednotlivých obnovitelných zdrojů na území České republiky,
- k instalaci obnovitelných zdrojů energie je nutné vycházet z nejefektivnějšího využití potenciálu s respektováním ochrany životního prostředí,
- v územních energetických koncepcích optimalizovat rozvoj obnovitelných zdrojů v daných lokalitách,
- účelně vynakládat finanční prostředky na podporu komunální energetiky a to převážně ve využití obnovitelných zdrojů na výrobu tepla,
- podpora rozvoje CZT s KVET – nejefektivnější využití biomasy[2].

Oblast teplárenství

Teplárenství patří v České republice k jednomu z klíčových energetických odvětví. Oproti sousedním státům, má Česká republika od 20. let minulého století vypracovaný systém centrálního zásobování teplem. Po roce 1990 došlo k částečné diverzifikaci teplárenských zdrojů v průmyslových podnicích a následnému odpojování od systému centralizovaného zásobování teplem (dále jen CZT). Klíčovou roli v tom hrála plošná plynofikace měst a obcí za podpory státních dotací. Se zvyšováním ceny zemního plynu od roku 1998, začala plošná plynofikace stagnovat a výtopenské provozy postupně přecházely na kombinovanou výrobu tepla a elektrické energie (dále KVET).

V rámci úsporných opatření, která se začínají uplatňovat ze státních podpor na zateplování domů, které předpokládáme až 40 % současné konečné spotřeby, dochází a nadále bude docházet ke snižování výroby v centralizovaných zdrojích tepla (dále jen CZT). Již dnes se to

[2] Největší podíl na získávání energie z obnovitelných zdrojů v České republice má biomasa (77,8 % z celkové obnovitelné energie) a je v našich podmínkách nejvýhodnější.

projevuje na změně způsobu vytápění z CZT v sídlištích, kde jsou zatepleny panelové domy. Tepelné zdroje jsou předimenzované a výroba tepla je realizována s nižší účinností, což se projevuje ve vyšší ceně. Majitelé domů nebo společenství vlastníků tento problém řeší odpojováním od centrálních zdrojů a výstavbou domovních kotelen. Tento proces ještě neefektivní výrobu tepla zhoršuje. Navíc v sídlištních lokalitách bude docházet ke zhoršování kvalty ovzduší s negativním dopadem na zdraví obyvatelstva. Možným řešením je v průběhu zateplování rekonstruovat centrální zdroje, které mohou přecházet z výtopenského systému na kombinovanou výrobu energie. Současně bude nezbytné rekonstruovat rozvody na vytápění, aby se snížily ztráty na maximální hranici 8 %. K podpoře zateplování domů je důležité i podpořit investice do tepelných zdrojů formou vhodné kombinace poplatků za znešťování ovzduší a odpisové politiky. Přechodem na kombinovanou výrobu energie se zvýší efektivita využití primárních energetických zdrojů. Příkladem nám může být Dánsko, které do svoji legislativy zavedlo, že nový energetický zdroj musí být kombinovaný.

V posledních dvou měsících došlo ke zvýšení ceny emisních povolenek z cca 8€/povolenku na 20€/povolenku. S nárůstem ceny emisních povolenek dojde ke zvýšení finančních prostředků výrobců tepelné energie a to zejména zdrojů do 50 MW_t výtopenského charakteru, které mají minimální zisk. Při uplatnění do konečné ceny tepla může dojít k odpojování odběratelů od CZT a přechodu do decentralizovaných systémů. Tímto přechodem se zhorší kvalita ovzduší v dané lokalitě zvýšením emisí znečišťujících látek a rozpadu CZT. Pro Českou republiku je tento stav nežádoucí, neboť stále 1,7 mil. domácností je napojených na systém centrálního zásobováním tepelnou energií. Zájmem Energetického regulačního úřadu je zachování centralizovaných systémů v co největší míře tak, aby nedošlo k ***negativním sociálním dopadům na konečného spotřebitele***. Z pohledu Energetického regulačního úřadu bude nezbytně nutné stanovit podmínky ke stanovení horní hranice uplatnění ceny povolenky do oprávněných nákladů do ceny tepelné energie.

Na základě výše uvedené argumentace k teplárenství a zamezení odpojování odběratelů tepla od systému CZT bude MPO muset přikročit k následujícím krokům:

1. Na MPO vytvořit samostatný odbor (popř. oddělení) teplárenství.
2. Zintenzivnit jednání pracovní skupiny č. 8 – Teplárenství při Radě vlády pro energetickou a surovinovou strategii.
3. Intenzívně jednat s MŽP na dokončení novely vyhlášky 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku (novela byla je řešena od roku 2015 ve spolupráci s MŽP). Cílem novely je stanovit podmínky pro vypracování energetického posudku k odpojování odběratelů od soustav CZT.
4. Přehodnotit investiční dotace do teplárenských zdrojů obzvláště při ekologizaci uhelných zdrojů.

5. V SEK 05/2012 dopracovat teplárenství, které bude hrát významnou roli v oblasti energetické bezpečnosti v komunální sféře.
6. Zintenzívnit jednání s ERÚ k cenotvorbě tepla.
7. Připravit zdůvodnění ke snížení Sazby DPH na 10 % a zrušit výjimku k odpuštění ekologické daně ze zemního plynu pro domovní kotelny.
8. MPO by mělo vypracovat základní strategický dokument k zachování teplárenství v ČR.
9. Provést analýzu ekonomicky uznatelných nákladů za nákup emisních povolenek do ceny paliva, ze kterého se počítají emise CO_2.
10. Vypracovat metodický pokyn k uznatelnosti nákladů emisních povolenek s ohledem na další obchodní období od roku 2021 do roku 2030.
11. Upravit stávající cenové rozhodnutí č. 2/2013 hlavně v oblasti ekonomicky oprávněných nákladů na nákup emisních povolenek, aby částečně vyhovoval současným podmínkám zvýšených cen EP.
12. Do nového cenového rozhodnutí zahrnout veškeré výstupy z analýz týkajících se výpočtu ekonomicky oprávněných nákladů do konečné ceny tepla v závislosti na výši přiměřeného zisku.